

842-105

ministerie van verkeer en waterstaat

afschrift

HOOFDDIRECTIE VAN DE WATERSTAAT
 HOOFDAFDELING BESTUURLIJKE EN JURIDISCHE ZAKEN
 nr.: R 36774

Besluit houdende verlening van een vergunning tot het lozen op de Mississippihaven van afvalwater, afkomstig van een baggerspeciebergingsdepot nabij de Maasvlakte (grootschalige locatie).

de minister van verkeer en waterstaat

beschikkende op het verzoek van de directeur van gemeentewerken Rotterdam, mede namens de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Benedenrivieren te Dordrecht, d.d. 5 oktober 1984, kenmerk U-8825, om aan de gemeente Rotterdam en de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat, directie Benedenrivieren te Dordrecht) vergunning te verlenen op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor het lozen op de Mississippihaven van water dat vrijkomt bij het bergen in een grootschalige locatie van baggerspecie uit het onderhoudsbergergebied van de gemeente Rotterdam, de Rijkswaterstaat en derden;

overwegende ten aanzien van de voorgenomen activiteit:

- dat in de grootschalige locatie ca. 150 miljoen m³ baggerspecie als aangegeven in de vergunning op grond van de Afvalstoffenwet zal worden geborgen;
- dat er geen lokaal ernstig verontreinigde baggerspecie (kwaliteitsklasse IV) in de grootschalige locatie zal worden geborgen;
- dat op jaarbasis in de grootschalige locatie ca. 10 miljoen m³ baggerspecie zal worden geborgen en in totaal, verspreid over een periode van ca. 15 jaar, ca. 150 miljoen m³ baggerspecie;
- dat de berging eerst onder water zal plaatsvinden, de zogenoemde onderwaterfase, die daarna overgaat in de zogenoemde bovenwaterfase;
- dat de afvalwaterlozing gedurende de onderwaterfase bestaat uit het verdringingswater (zeewater), het pers- en retourwater alsmede het op de bergingslocatie vallende hemelwater;
- dat tijdens de onderwaterfase voor iedere geborgen m³ specie, één m³ zeewater dat zich in de bergingslocatie bevindt, zal moeten worden afgevoerd;
- dat de afvalwaterlozing gedurende de bovenwaterfase bestaat uit pers- en retourwater alsmede het op de bergingslocatie vallende hemelwater;
- dat de lozing steeds plaatsvindt op de Mississippihaven;
- dat in de Mississippihaven van nature zout water aanwezig is;

- overwegende -

overwegende ten aanzien van de onderwaterfase;

- dat in deze periode met name zeewater tezamen met pers- en retourwater en hemelwater zal worden geloosd (verder te noemen "het afvalwater");
- dat de te bergen baggerspecie verontreinigd is met zware metalen, olie en andere milieuvreemde componenten, zoals bijvoorbeeld polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) en extraheerbaar organische chloorverbindingen (EOCl);
- dat als gevolg van de microbiologische afbraak van organisch materiaal, de specie ook ammonium bevat;
- dat de meeste individuele verontreinigingen (PAK, olie, zware metalen en andere milieuvreemde stoffen) - met uitzondering van ammonium - zich sterk hechten aan de slibdeeltjes;
- dat bij de berging van baggerspecie als gevolg van bezinking en consolidatie water vrijkomt (retourwater);
- dat dit retourwater verontreinigd kan zijn met zwevend materiaal en de daaraan geadsorbeerde verontreinigingen en met het in water opgeloste ammonium, het afvalwater derhalve eveneens;
- dat de mate van verontreiniging van het afvalwater vrijwel volledig wordt bepaald door de verontreinigingen die gehecht zijn aan het zwevende stof;
- dat een voor het ontvangende oppervlaktewater aanvaardbare kwaliteit van het te lozen afvalwater gewaarborgd kan worden door een eis te stellen aan het zwevende-stofgehalte;
- dat het gehalte aan zwevende stof kan worden beperkt door het toepassen van doelgerichte technieken, enerzijds gericht op het voorkomen van vertroebeling en anderzijds op het optimaal tot bezinking laten komen van het zwevende materiaal;
- dat teneinde het gehalte aan zwevende stof te beperken, in de onderwaterfase de te bergen specie met behulp van een diffusor op de bodem zal worden gebracht, waardoor vertroebeling zal worden geminimaliseerd;
- dat daarnaast in de onderwaterfase op de bergingslocatie zeer lange verblijftijden zullen optreden van het afvalwater, waardoor het zwevende stof zal bezinken en tevens microbiologische oxidatie van ammonium tot nitraat zal plaatsvinden;
- dat tevens via microbiologische omzetting in het slib denitrificatie zal plaatsvinden, waarbij nitraat wordt omgezet in stikstofgas;
- dat tijdens de onderwaterfase het te lozen afvalwater tengevolge van de verdunning in het bergingsdepot, in de beginperiode nauwelijks extra verontreinigd zal zijn;
- dat tijdens de onderwaterfase bij de vulling met baggerspecie, de verontreinigingsgraad van het te lozen afvalwater in de loop van de tijd langzaam zal toenemen;
- dat de invloed van stormachtige weersomstandigheden op het zwevende-stofgehalte in het te lozen afvalwater toeneemt naarmate de bodem van het depot de oppervlakte van het bovenstaande water nadert;
- dat uit berekeningen is gebleken dat eerst bij dieptes van 5 meter en minder de zwevende-stofgehaltenes in het depotwater significant kunnen toenemen tengevolge van de door wind veroorzaakte golven;
- dat het toepassen van een extra zuivering in de onderwaterfase, zoals het voeren van het te lozen afvalwater door het bezinkbassin, minder zinvol is wanneer het zwevende-stofgehalte minder dan het in artikel 6, lid 1 onder b, voorgeschreven gemiddelde gehalte draagt;

- dat het te lozen afvalwater via het bezinkbassin moet worden geleid wanneer als gevolg van de hiervoor geschetste omstandigheden het zwevende-stofgehalte in een steekmonster meer dan het voornoemde gehalte bedraagt;

overwegende ten aanzien van de bovenwaterfase:

- dat in deze periode alleen pers- en retourwater tezamen met hemelwater zal worden geloosd;
- dat in de bovenwaterfase als gevolg van het consolidatieproces van de specie, gemiddeld 100.000 m³ pers- en retourwater per week moet worden afgevoerd;
- dat de hoeveelheid af te voeren hemelwater maximaal 35.000 m³ per week zal bedragen;
- dat de afvalwaterlozing derhalve ca. 135.000 m³/week kan bedragen;
- dat ten aanzien van afvalwater, afkomstig van baggerspeciedepots, door het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater (R.I.Z.A.) onderzoek is gedaan teneinde inzicht te krijgen in de kwaliteit van het te lozen water;
- dat het afvalwater zonder nadere maatregelen een zwevende-stofgehalte kan bevatten van ca. 600 mg/l;
- dat het zwevende-stofgehalte is terug te brengen door het afvalwater minimaal twee dagen aan bezinking op het depot te onderwerpen;
- dat daarmee het zwevende-stofgehalte niet tot een voor lozing op het ontvangende oppervlaktewater acceptabel niveau kan worden teruggebracht;
- dat door toepassing van een separaat adequaat gedimensioneerd bezinkbassin een verdere reductie van het zwevende-stofgehalte is te bewerkstelligen;
- dat het R.I.Z.A. het - op basis van berekening - technisch mogelijk acht tenminste een zwevende-stofgehalte van gemiddeld 200 mg/l en maximaal 500 mg/l te bereiken;
- dat de effectiviteit van het bezinkproces met name afhankelijk is van de fractie aan deeltjes met zeer kleine afmetingen (diameter van enkele um) welke van nature zeer langzaam bezinken;
- dat deze deeltjes in baggerspecie echter van nature eveneens de neiging vertonen om samen te klonteren (vlokvorming/coagulatie) tot grotere slibdeeltjes waardoor de bezinksnelheid sterk toeneemt;
- dat gezien de in deze vergunning voor te schrijven verblijftijd op de stortlocatie en in het bezinkbassin, alsmede de lage oppervlaktebelasting en mede via het proces van samenklontering c.q. coagulatie van slibdeeltjes, verwacht wordt dat via het bezinkingsproces op de bergingslocatie en in het bezinkbassin een belangrijk gedeelte van de fijne slibfracties sedimenteert;
- dat verwacht wordt dat met deze van nature verlopende processen zonder dat vlokhelpmiddelen worden toegevoegd het gemiddelde en maximale zwevende-stofgehalte in het te lozen afvalwater tijdens de bovenwaterfase veel minder zal bedragen dan de hiervoor genoemde gehalten;
- dat in de WVO-vergunning dd. 29 maart 1985, nr. RRW 11904, ter zake van de overbruggingslocatie op de Maasvlakte, de zogenaamde Badkuip, onderzoek is voorgeschreven naar o.a. de mogelijkheden het zwevende-stofgehalte in het te lozen effluent verder te reduceren;
- dat vooralsnog - gelet op het tijdelijk karakter van de Badkuip - tijdens de onderzoeksperiode is volstaan met het stellen van de eis dat het zwevende-stofgehalte gemiddeld 200 mg/l, maximaal 500 mg/l mag bedragen;
- dat gelijk in de onderhavige situatie, lozing van afvalwater met een dergelijk gehalte gedurende een lange reeks van jaren als bezwaarlijk moet worden aangemerkt;

- - dat -

- dat aanvankelijk ervaringen waren opgedaan bij eerdere speciebergingen met een lozing van effluent via een bezinkbassin, die hebben aangetoond dat reductie van het zwevende-stofgehalte tot gemiddeld minder dan 100 mg/l niet uitgesloten moest worden geacht;
- dat de uitvoering van de bezinkbassin en de toepassing van het bezinkproces bij eerdere bergingen niet steeds als optimaal kon worden aangemerkt;
- dat het op grond van die ervaringen gerechtvaardigd geoordeeld werd, dat door toepassing van een adequaat ontworpen en bediend nabezinkbassin, onder alle weersomstandigheden een verdere reductie van het zwevende-stofgehalte te bewerkstelligen was tot gemiddeld minder dan 100 mg/l en tot maximaal 250 mg/l;
- dat de permanente lozing van retourwater met een dergelijk gehalte aan zwevende stof acceptabel werd geacht voor het ontvangende oppervlaktewater, zodat deze eis voorshands in deze vergunning zal worden opgenomen;
- dat echter uit zeer recente voorlopige resultaten van het onderzoek naar de kwaliteit van het effluent uit het bezinkbassin van voornoemde overbruggingslocatie is gebleken dat het gemiddelde zwevende stofgehalte zelfs beneden de 50 mg/l zou kunnen liggen met een maximum van ca. 100 mg/l;
- dat derhalve voorzien is in de mogelijkheid om een aanwijzing te geven ter verdere reductie van dit gehalte;
- dat verlaging van het zwevende-stofgehalte door middel van zuivering van het afvalwater in een bezinkbassin als een goedkope en zeer effectieve methode is aan te merken;
- dat het zwevende-stofgehalte met behulp van flocculatietechnieken en andere vergelijkbare zuiveringsmethoden verder te verlagen is, doch dat dergelijke zuiveringsmethoden gepaard gaan met grote exploitatiekosten terwijl het zwevende-stofgehalte verder marginaal verlaagd wordt;
- dat de kosten van deze zuiveringstechnieken derhalve niet in verhouding staan met het beoogde doel;
- dat derhalve wordt volstaan met het stellen van de voorwaarde dat het afvalwater van de grootschalige locatie via een adequaat gedimensioneerd en bediend bezinkbassin moet worden geleid alvorens het afvalwater wordt geloosd;
- dat ammonium goed in water oplost en dat het afkomstig is van de microbiologische afbraak van organisch materiaal in gesedimenteerd slib;
- dat het bij berging van baggerspecie vrijkomende afvalwater afkomstig van plaatsen waar regelmatig wordt gebaggerd, minder hoge ammoniumgehalten bevat dan bij baggerspecie die afkomstig is van plaatsen waar incidenteel verdiepingswerk plaatsvindt;
- dat indien baggermethodieken worden toegepast waarbij tijdens het baggeren zo weinig mogelijk water aan de bagger wordt toegevoegd, het ammoniumgehalte in het afvalwater kan oplopen tot ca. 60 mg/l;
- dat uit het tot heden bekende ammoniumgehalte van metingen van afvalwater afkomstig van baggerspeciedepots waarin soortgelijke specie is geborgen, mag worden verwacht dat door verdunning met regenwater, het gemiddelde ammoniumgehalte van het te lozen afvalwater lager zal zijn dan 60 mg/l;
- dat door het R.I.Z.A. is berekend, dat het ammoniumgehalte nabij het lozingspunt met ca. 0,5 mg $\text{NH}_4\text{-N/l}$ zal toenemen;
- dat uit schudproeven bij het R.I.Z.A. is gebleken dat de verhouding tussen biochemisch en chemisch zuurstofverbruik van het te verwachten afvalwater ca. 10 is (BZV:CZV = 1:10);

- dat het afvalwater afkomstig van baggerspeciedepots een CZV-gehalte van ca. 100 mg O₂/l heeft, hetgeen betekent dat het BZV-gehalte van het afvalwater ca. 10 mg O₂/l zal bedragen;
- dat door deze lozing het zuurstofgehalte nabij het lozingspunt gemiddeld echter niet beneden de 6 mg O₂/l zal komen;
- dat de zuurstofvraag van ammonium vele malen hoger ligt dan die voor de toegevoegde BZV;
- dat de te verwachten NH₄-N vracht door de lozing in de Mississippihaven geen aanleiding zal geven tot te hoge ammonium- en vrij ammoniakgehalten in deze haven;
- dat de belasting met zuurstofbindende stoffen tengevolge van de lozing van afvalwater, waaronder de stikstofverbindingen, niet bezwaarlijk wordt geacht voor de zuurstofhuishouding van de Mississippihaven;
- dat rekening houdend met het vorenstaande, de samenstelling van het afvalwater zodanig zal zijn, dat geen onaanvaardbare schadelijke invloed daarvan op het milieu te verwachten is;
- dat gelet op het vorenstaande en op de hoeveelheid en de kwaliteit van de lozing in relatie tot het ontvangende oppervlaktewater geen overwegende bezwaren bestaan tegen de voorgenomen lozing;
- dat met het oog op de kwaliteit van het te lozen afvalwater in relatie tot het ontvangende oppervlaktewater, alvorens met de berging van de specie in de grootschalige locatie wordt aangevangen, de herkomst en de kwaliteit van de specie moeten zijn vastgesteld;
- dat ter bescherming van de belangen waarvoor het vereiste van vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is gesteld, in verband met hetgeen hiervoor is overwogen, aan de te verlenen vergunning voorschriften zullen worden verbonden;

voorts overwegende:

- dat door de directeur van gemeentewerken Rotterdam, mede namens de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Benedenrivieren te Dordrecht, ten behoeve van deze grootschalige locatie tevens de volgende aanvragen zijn ingediend:
 1. Een aanvraag om een concessie ingevolge de Wet van 14 juli 1904, Stb. 147, houdende bepalingen omtrent het ondernemen van droogmakerijen en indijkingen, te verlenen door de minister van Verkeer en Waterstaat;
 2. Een aanvraag om vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet, te verlenen door de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
 3. Een aanvraag om vergunning ingevolge de Ontgrondingenwet, te verlenen door de minister van Verkeer en Waterstaat;
 4. Een aanvraag om vergunning ingevolge het Rijkszeeweringenreglement, te verlenen door de minister van Verkeer en Waterstaat;
 5. Een aanvraag om een vergunning ingevolge het Baggerreglement, te verlenen door de minister van Verkeer en Waterstaat;
- dat bij de totstandkoming van de onderhavige beschikking de procedure als bedoeld in hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm) is toegepast;
- dat de Ministerraad bij besluit van 19 augustus 1982 heeft bepaald dat ten behoeve van de besluitvorming over de eventuele aanleg van een grootschalige locatie voor de berging van verontreinigde baggerspecie door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland een bezwaarschriftenprocedure zal worden georganiseerd en een advies zal worden uitgebracht aan de minister van Verkeer en Waterstaat over de voorgenomen activiteit. Tevens is besloten dat in het kader van het interimbeleid ter zake van het ontwerp van Wet tot uitbreiding van de Wet

algemene bepalingen milieuhygiëne (Regelen met betrekking tot milieu-effectrapportage; hierna verder te noemen: het ontwerp van Wet) door de aanvragers een milieu-effect-rapport (MER) dient te worden opgesteld en dat de daarvoor bedoelde procedure (voor zover mogelijk) dient te worden ingepast in de procedure van de concessieverlening;

- dat voor de aanleg c.q. het gebruik van de bergingslocatie naast de concessie, vergunningen op grond van de Afvalstoffenwet, de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, de Ontgrondingenwet, het Baggerreglement en het Rijkszeeweringenreglement zijn vereist;
- dat voor de vergunningverlening op grond van de Afvalstoffenwet en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren de procedure ingevolge de Wabm dient te worden toegepast;
- dat ter voldoening aan het evenvermelde besluit, de minister van Verkeer en Waterstaat op 21 december 1982 overeenkomstig artikel 41n, eerste lid, van het ontwerp van Wet richtlijnen voor de samenstelling van het MER heeft vastgesteld;
- dat de projectnota/MER dient te worden beschouwd als het centrale document van de totale rapportage ter zake van het onderhavige project;
- dat de minister voornoemd bij brief van 18 oktober 1984 aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland heeft verzocht de procedures van evengenoemde Wet van 1904, waarin de m.e.r.-procedure is geïntegreerd, wat de openbare bekendmaking, tervisielegging en openbare hoorzitting betreft, te coördineren met de overeenkomstige onderdelen ingevolge de Wabm;
- dat in verband hiermee een procedure is ontwikkeld en toegepast, waarbij de beoogde integratie en coördinatie gestalte hebben gekregen, zonder dat daarbij afbreuk is gedaan aan de intenties van de verschillende afzonderlijke procedures;
- dat deze ontwikkelde procedure, waaraan in ruime mate bekendheid is gegeven, onder meer het volgende heeft ingehouden:
 - dat de aanvraag na voorafgaande kennisgeving van 30 oktober 1984 tot en met 24 december 1984 ter visie heeft gelegen;
 - dat het gedurende deze termijn mogelijk is geweest schriftelijk bezwaren tegen de aanvraag in te brengen;
 - dat op 19 november 1984 te Westvoorne en 20 november 1984 te Goedereede informatie-avonden zijn gehouden;
 - dat op 11 december 1984 te Rockanje en 12 december 1984 te Goedereede openbare (hoor)zittingen zijn gehouden, waarbij het mogelijk was mondelinge bezwaren kenbaar te maken;
- dat tegen de aanvraag c.q. het verlenen van de gevraagde vergunning de volgende personen en instanties schriftelijk dan wel mondeling bezwaren hebben ingediend:
 1. De Stichting Natuur en Milieu te Utrecht bij brief van 27 november 1984;
 2. De Vereniging tegen Milieubederf in en om het Nieuwe-Waterweggebied te Vlaardingen bij brief van 20 december 1984;
 3. De Stichting Werkgroep Noordzee te Amsterdam bij brief van 21 december 1984;
 4. De Vereniging voor Natuur- en Landschapsbescherming Goeree-Overflakkee te Middelharnis bij brief van 21 december 1984;
 5. De Stichting Centrum Milieubeheer Zuid-Holland te Rotterdam, mede namens de Stichting "Het Zuid-Hollands Landschap" te Rotterdam, bij brief van 23 december 1984;
 6. De Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland te 's-Graveland bij brief van 21 december 1984;

7. De Stichting Natuur en Landschap Voorne-Putten te Brielle bij brieven van 19 december 1984 en 28 december 1984;
 8. De Stichting Duinbehoud te Leiden bij brief van 21 december 1984;
 9. Het Instituut voor Oecologisch Onderzoek te Oostvoorne bij brief van 21 december 1984;
 10. De werkgroep "Verontruste Burgers van Voorne" te Oostvoorne bij brief van 6 december 1984;
 11. G.W. Bakker en R.A. de Grave te Rockanje bij brief van 20 december 1984;
 12. J.M. Kemner te Middelharnis (namens de Streekcommissie Goeree-Overflakkee) bij brief van 22 november 1984;
 13. De Provinciale Raad voor de Ruimtelijke Ordening Zuid-Holland te 's-Gravenhage bij brief van 18 december 1984;
 14. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Goedereede bij brief van 13 december 1984;
 15. J.H.M. Blom en G.G.H. Blom te Oostvoorne bij brief van 21 december 1984 (ondersteund door 282 handtekeningen);
 16. De Afdeling Westvoorne van de Partij van de Arbeid te Oostvoorne bij ongedateerde brief;
 17. De directeur Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg in de provincie Zuid-Holland van het ministerie van Landbouw en Visserij te 's-Gravenhage bij brief van 21 december 1984;
 18. Ir. P.A. Terreehorst te Delft bij ongedateerde brief;
 19. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Westvoorne bij brief van 19 december 1984;
 20. M.B. Schuddebeurs te Oostvoorne bij brief van 20 december 1984;
 21. De gemeente Brielle, mondeling op de hoorzitting van 11 december 1984;
- dat de ingediende bezwaren, voor zover betrekking hebbend op de bij de lozing van afvalwater betrokken belangen, als volgt kunnen worden samengevat:
1. Door de lozing van het afvalwater komen zwarte- en grijze-lijststoffen alsmede ammonium in het oppervlaktewater terecht. Het betreft hier stoffen waarvan lozing volgens het IMP-water 1980-1984 door middel van de beste technische middelen moet worden teruggedrongen. Het afvalwater dat bij de berging van de baggerspecie vrijkomt, dient daarom te worden gezuiverd door middel van vlok-vorming en vlokverwijdering. Deze zuivering van het afvalwater moet gedurende de gehele bergingsperiode plaatsvinden.
 2. Er dient een continue kwaliteitscontrole van het afvalwater plaats te vinden.
 3. De berging van verontreinigende baggerspecie (kwaliteitsklasse II en III) in een grootschalig baggerdepot moet worden gezien als een noodoplossing. Met kracht moet worden gewerkt aan meer fundamentele oplossingen. Het gaat hier met name om het terugdringen van de verontreiniging bij de bron, het zuiveren van baggerspecie en de invoering van de alternatieve verwerkingsmethoden.
 4. Aan de hand van analyse van het opgevangen regenwater moet worden bepaald of dit water moet worden gezuiverd en zo ja, op welke wijze dit moet gebeuren.
 5. In de gevolgde besluitvormingsprocedure vindt een vermenging van verantwoordelijkheden plaats en de terinzagelegging heeft buiten het recreatieseizoen en op en rond de feestdagen plaatsgevonden.
 6. Indien bronbemaling plaatsvindt, moet het drainwater worden behandeld, bijvoorbeeld via een filter of absorptiesysteem.
 7. Er zijn onvoldoende waarborgen voor het behoud van de duinen van Voorne in de huidige onvervangbare toestand en voor de strandrecreatie te Oostvoorne geschapen.

8. Variant MER IV⁺ wordt geïntroduceerd.

Het lozen van het afvalwater zou in verband met de grote afstand van de variant MER IV⁺ tot de Mississippihaven heroverwogen moeten worden.

Indien wordt gekozen voor de aanleg van variant MER IV⁺ zal wellicht nader onderzoek nodig zijn om te zien of het verdunningseffect van het omringende water voldoende is om een aanvaardbaar basisniveau te realiseren.

overwegende ten aanzien van de bezwaren:

Ad 1

- dat uit onderzoek is gebleken dat de verontreiniging van het te lozen afvalwater, afgezien van het ammoniumgehalte, geheel wordt bepaald door het gehalte aan zwevende stof;
- dat in deze vergunning zal worden voorgeschreven dat het gehalte aan zwevende stof voorshands niet hoger mag zijn dan gemiddeld 100 mg/l;
- dat wordt verwacht dat het te lozen afvalwater gedurende het grootste gedeelte van de onderwaterfase, zonder extra voorzieningen, aan deze eis zal voldoen;
- dat teneinde het gehalte aan zwevende stof in het eindstadium van de onderwaterfase en in de bovenwaterfase tot 100 mg/l te reduceren, een bezinking in twee trappen zal worden toegepast;
- dat deze tweetrapsbezinking bestaat uit een minimale bezinkingstijd van 2 à 3 dagen op de grootschalige locatie met een nabehandeling in een speciaal daartoe aan te leggen bezinkbassin;
- dat deze nabezinking bestaat uit een bezinktijd van 3 à 4 dagen in het bezinkbassin bij een lage oppervlaktebelasting (0,02 m/uur);
- dat door de lange verblijftijden op de grootschalige locatie en in het bezinkbassin in de onderwaterfase een omzetting zal plaatsvinden van ammonium in nitraat en in het gesedimenteerde anaerobe slib een microbiologische omzetting van nitraat in stikstof;
- dat tot de ingebruikname van de grootschalige locatie tijdelijk op de Maasvlakte specie wordt geborgen van dezelfde kwaliteit als de specie die in de grootschalige locatie geborgen zal worden;
- dat in het kader van de lozing van het afvalwater, afkomstig van de tijdelijke berging op de Maasvlakte, welke lozing vergelijkbaar is met die van de grootschalige locatie, door het R.I.Z.A., de Rijkswaterstaat en de gemeente Rotterdam in 1985 en 1986 een onderzoek wordt verricht naar de effecten van de toe te passen zuiveringstechnieken, i.c. het toepassen van bezinking, op de kwaliteit van het afvalwater en naar de effecten van de lozing in het ontvangende oppervlaktewater;
- dat er vooralsnog geen aanwijzingen zijn dat bij toepassing van deze tweetrapsbezinking de lozing van het afvalwater op de Mississippihaven ter plaatse een onaanvaardbare beïnvloeding van het aquatisch milieu tot gevolg zal hebben;
- dat indien uit het onderzoek zal blijken dat niet volstaan kan worden met een bezinking in twee stappen, onderzocht zal moeten worden op welke wijze het zwevende-stofgehalte in het afvalwater kan worden verminderd door toepassing van verdergaande zuiveringstechnieken;
- dat tevens wordt onderzocht of en in hoeverre het noodzakelijk is om het ammonium te verwijderen;
- dat afhankelijk van de resultaten van het eerste onderzoek, in 1985 bezien zal worden of nader onderzoek zal worden uitgevoerd naar de mogelijkheden van biologische zuivering van het afvalwater;

- dat de resultaten van dit onderzoek openbaar zijn en derhalve door belangstellenden kunnen worden opgevraagd;
- dat de resultaten van het onderzoek bekend zullen zijn voordat de lozing vanuit de grootschalige locatie zal plaatsvinden;
- dat tijdens de onderwaterfase dermate grote verblijftijden optreden, dat het weinig zinvol wordt geacht het te lozen afvalwater verder te zuiveren;
- dat niettemin het afvalwater ook tijdens het einde van de onderwaterfase door het bezinkbassin zal worden geleid;
- dat gezien de aard van de verontreiniging en de wijze waarop de verontreinigingen zijn gebonden aan het slib c.q. zwevende stof, de toe te passen tweetrapsbezinking als zeer effectief mag worden beschouwd;
- dat derhalve kan worden gesproken van toepassing van de "best practical means";
- dat indien de resultaten van het voornoemde onderzoek daartoe aanleiding geven, de vergunninghouder nadere zuiveringsmaatregelen dient te treffen;

Ad 2

- dat voor de lozing van het afvalwater een bemonstering wordt voorgeschreven;
- dat continue bemonstering niet noodzakelijk wordt geacht omdat zowel in de onderwater- als in de bovenwaterfase de kwaliteit van het afvalwater constant van kwaliteit zal zijn door de lange verblijftijden op de bergingslocatie en in het bezinkbassin;
- dat derhalve kan worden volstaan met een steekmonster in plaats van een continue bemonstering;
- dat uit het voornoemde onderzoek tevens zal blijken op welke parameters het afvalwater van de grootschalige locatie eventueel aanvullend dient te worden geanalyseerd;

Ad 3

- dat algemeen wordt onderkend dat saneringen aan de bron essentieel zijn en voortvarend dienen te worden bewerkstelligd;
- dat het probleem van verontreinigd bodemslib eerst dan fundamenteel kan worden aangepakt, wanneer de lozingen aan de bron worden gesaneerd;
- dat bij de verontreinigingen welke aan het slib zijn gebonden, voor het grootste gedeelte sprake is van grensoverschrijdende verontreinigingen;
- dat in internationaal overleg met klem zal worden gewezen op de verontreiniging van de Nederlandse onderwaterbodem die voor een belangrijk deel is veroorzaakt en nog steeds wordt veroorzaakt door industriële en communale lozingen in het buitenland;
- dat reeds zoveel mogelijk aan Nederlandse bedrijven welke afvalwater lozen op oppervlaktewater, een saneringsverplichting is en wordt opgelegd en dat er naar wordt gestreefd de gemeentelijke rioleringsstelsels zoveel mogelijk op een afvalwaterzuiveringsinstallatie aan te sluiten alvorens het afvalwater op oppervlaktewater wordt geloosd;

Ad 4

- dat eerst in het kader van de toekomstige afwerking van de grootschalige locatie kan worden bezien wat de kwaliteit is van het hemelwater dat moet worden afgevoerd;

- dat voor de lozing van niet tengevolge van de bedrijfsvoering verontreinigd hemelwater geen vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren benodigd is;
- dat gezien de aan te brengen afdeklaag, mag worden verwacht dat na afwerking van de inrichting van het depot, het eventueel overtollige hemelwater niet extra verontreinigd zal raken als gevolg van het in het depot aanwezige slib;
- dat zal worden voorgeschreven dat zodra dit mogelijk is, het af te voeren hemelwater dient te worden bemonsterd en geanalyseerd teneinde te bepalen of het hemelwater al dan niet dient te worden gezuiverd;

Ad 5

- dat wordt voldaan aan de procedure zoals bepaald in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne;
- dat overigens wordt verwezen naar het ten aanzien van de gevolgde besluitvormingsprocedure gestelde in de concessie op grond van de eerder genoemde Wet van 1904;

Ad 6

- dat ingeval rondom de grootschalige locatie een hydrologische isolatie moet worden aangebracht, de mogelijkheid bestaat dat bronneringswater moet worden geloosd;
- dat thans geen inzicht bestaat ten aanzien van de aard, de omvang en de plaats van lozing;
- dat evenmin in de voorliggende aanvraag is verzocht om de lozing van bronneringswater, zodat dit aspect in deze beschikking buiten beschouwing dient te blijven;

Ad 7

- dat de lozing op de Mississippihaven vanwege de recreatie die 's zomers plaatsvindt op de stranden van de Maasvlakte en de stranden van Voorne te prefereren is boven een lozing op de Noordzee;
- dat de onderhavige lozing geen enkele invloed uitoefent op de duinen van Voorne en op de strandrecreatie te Oostvoorne;
- dat voor de beantwoording van de overige aspecten van dit bezwaar wordt verwezen naar het ter zake gestelde in de concessie op grond van de eerder genoemde Wet van 1904 en in de overige vergunningen;

Ad 8

- dat de onderhavige beschikking geen betrekking heeft op de lozing van afvalwater, afkomstig van de voorgestelde variant MER IV⁺, zodat hierop niet nader behoeft te worden ingegaan;
- dat de ontwerp-beschikking ter inzage heeft gelegen van 29 juli 1985 tot en met 27 augustus 1985;
- dat gedurende deze periode bezwaarschriften naar aanleiding van de ontwerp-beschikking zijn ingediend door:
 - a. Stichting Natuur en Milieu te Utrecht mede namens de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland;
 - b. De directeur Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg in de provincie Zuid-Holland van het ministerie van Landbouw en Visserij te 's-Gravenhage bij brief van 22 augustus 1985;
 - c. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Westvoorne bij brief van 30 juli 1985;
 - d. Stichting Natuur en Landschap Voorne-Putten te Brielle bij brief van 24 augustus 1985, aangevuld bij brief van 9 september 1985;

- dat de bezwaren als volgt kunnen worden samengevat:
 1. Het gemiddelde toelaatbare zwevende stofgehalte moet op 50 mg/l in plaats van 100 mg/l worden gesteld.
 2. Gezien de aard en de hoeveelheid van de verontreinigingen in het retourwater moet zuivering van het retourwater door middel van flocculatie worden voorgeschreven.
 3. Het moet niet mogelijk zijn dat emissie-eisen op grond van artikel 6, lid 2, worden uitgebreid of aangepast zonder dat daarvoor de in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Wet algemene bepalingen milieuhygiëne vastgelegde procedure voor wijziging van een vergunning wordt doorlopen.
 4. Ten aanzien van de varianten I t/m IV dient geen vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) te worden verleend. Er dient slechts een WVO-vergunning te worden verleend voor de zogeheten NM 200-variant.
 5. In artikel 2 dient expliciet te worden aangegeven op welke variant deze vergunning betrekking heeft.
 6. In artikel 5 dient meer concreet te worden vastgelegd wanneer het hemelwater niet (meer) ongezuiverd mag worden geloosd. In lid 2 dient te worden aangegeven wie de wijze van bemonstering etc. dient goed te keuren en op welke termijn zulks moet geschieden.
 7. In artikel 7, leden 2 en 3, dient de instantie te worden genoemd aan wie de opgave moet worden verstrekt c.q. die de goedkeuring moet verlenen.
 8. De wijze en frequentie van bemonsteren dient in deze vergunning te worden vastgelegd.
 9. In artikel 10 dient de instantie te worden genoemd waaraan de wijzigingen moeten worden gemeld en op welke termijn deze wijzigingen moeten worden gemeld.
 10. In artikel 11, lid 2, dient de instantie te worden genoemd waaraan de melding dient te worden gedaan.
 11. De facultatieve wijze van rapporteren in artikel 11, lid 3, dient een verplichting te zijn.

overwegende ten aanzien van deze bezwaren:

Ad 1, 2 en 3

- dat het in deze beschikking vooralsnog voorgeschreven gemiddelde zwevende stofgehalte is gebaseerd op berekeningen en verwachtingen;
- dat inmiddels bij het onderzoek dat plaatsvindt bij de overbruggingslocatie Maasvlakte waarden zijn gemeten die aangeven dat het in de aanvraag genoemde gemiddelde zwevende stofgehalte van 50 mg/l wellicht haalbaar is;
- dat op basis van deze indicatieve resultaten voorlopig kan worden geconcludeerd dat het tweetraps-bezinkproces als een effectieve en afdoende zuivering kan worden aangemerkt;
- dat er vooralsnog geen aanwijzingen zijn dat de toepassing van flocculatietechnieken noodzakelijk is om een voor lozing op de Mississippihaven acceptabel zwevende stofgehalte te bereiken;
- dat indien de definitieve resultaten van het onderzoek bevestigen dat een lager gemiddelde zwevende stofgehalte haalbaar is, dan voorshands in deze vergunning wordt voorgeschreven, de minister voornoemd op basis van artikel 6, lid 2, het in artikel 6, lid 1, genoemde gemiddelde zwevende stofgehalte, alsmede het daaraan gereleerde maximale zwevende stofgehalte overeenkomstig de onderzoeksresultaten zal aanscherpen;

- dat daartegen op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Arob) beroep mogelijk is;

Ad 4 en 5

- dat het voor het verlenen van deze vergunning niet relevant is vanuit welke variant het afvalwater wordt aangevoerd omdat:
 - a. het lozingspunt voor alle varianten hetzelfde is;
 - b. de te stellen eisen aan de kwaliteit van het te lozen afvalwater voor alle varianten hetzelfde is;
 - c. deze vergunning geen betrekking heeft op het aanleggen van een variant doch op het lozen van afvalwater vanuit een van de gepresenteerde varianten;

Ad 6

- dat de kwaliteit van het te lozen hemelwater van de grootschalige locatie onder meer af zal hangen van de afwerking en inrichting van deze locatie alsmede van de begroeiing ter plaatse;
- dat het niet zinvol wordt geacht nu reeds normen aan te geven voor een lozing die eerst tegen het jaar 2000 verwacht wordt;
- dat de normstelling dient plaats te vinden in het licht van de dan bestaande inzichten ten aanzien van de kwaliteitsnormstelling voor lozingen;

Ad 6, 7, 9 en 10

- dat aan dit bezwaar tegemoet is gekomen;

Ad 8

- dat uit de resultaten van het onderzoek bij de overbruggingslocatie tevens zal blijken met welke frequentie het effluent van de grootschalige locatie dient te worden bemonsterd;
- dat het derhalve niet zinvol wordt geacht nu reeds een vaste frequentie voor te schrijven;

Ad 11

- dat de in artikel 11 voorgeschreven werkwijze bevredigend werkt en er voor het bevoegd gezag derhalve geen redenen zijn het gestelde in dit artikel 11 te wijzigen.

Gezien de adviezen van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland dd. 29 april 1985 en 28 mei 1985 en het advies van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater d.d. 21 maart 1985, kenmerk Krs/4828;

Gelet op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging Rijkswateren en de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne;

BESLUIT:

aan de gemeente Rotterdam en aan de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat, directie Benedenrivieren te Dordrecht) en hun rechtverkrijgenden, verder genoemd "de vergunninghouder", vergunning te verlenen tot het lozen op de Mississippihaven van afvalwater, afkomstig van een baggerspeciebergingsdepot nabij de Maasvlakte (grootschalige locatie), overeenkomstig de bij de aanvraag van 5 oktober 1984, kenmerk U-8825, overgelegde beschrijvingen en onder de volgende voorschriften;

Artikel 1

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- a. "het R.I.Z.A.": de hoofdingenieur-directeur van de Dienst Binnenwateren/R.I.Z.A. (adres: Maerlant 6, 8224 AC Lelystad);
- b. "afvalwater": het afvalwater zoals dat op het oppervlaktewater wordt geloosd, bestaande uit zeewater, pers- en retourwater en hemelwater;
- c. "monster": representatief etmaalmonster, tenzij uitdrukkelijk is vermeld dat een steekmonster wordt bedoeld.

Artikel 2

Deze vergunning heeft betrekking op de lozing van afvalwater, dat tengevolge van de berging van baggerspecie vrijkomt van een bergingslocatie voor baggerspecie nabij de Maasvlakte (grootschalige locatie) overeenkomstig de bij de aanvraag van 5 oktober 1984, kenmerk U-8825, overgelegde beschrijvingen.

Artikel 3

Het lozingspunt is aangegeven op de bij deze vergunning behorende tekening nr. BEVX 85.0091.

Artikel 4

1. Tijdens de onderwaterfase dient de baggerspecie op de bodem van het depot te worden gebracht met behulp van een diffusor.
2. De op de grootschalige locatie aanwezige lozingskisten moeten in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend. De bediening dient zodanig te zijn dat een verblijftijd van het afvalwater in het depot van minimaal twee dagen wordt verkregen, alvorens dat water wordt geloosd dan wel wordt afgevoerd naar het bezinkbassin.
3. Rond de lozingskisten dienen zodanige voorzieningen te zijn aangebracht, dat opdrijvende stoffen niet via de lozingskist(en) kunnen afstromen.
4. Eventueel op het water in de grootschalige locatie aanwezige drijflagen mogen niet worden geëmulgeerd of met oppervlaktewaterspanning verlagende stoffen worden behandeld.
5. In het bezinkbassin dienen voorzieningen te zijn aangebracht voor de opvang en het verwijderen van drijflagen. Optredende drijflagen dienen te worden verwijderd. De daarbij vrijkomende afvalstoffen mogen niet worden geloosd.
6. De wijze van de lozing en de uitvoering van het lozingswerk, alsmede de voorzieningen voor het verwijderen van eventuele drijflagen behoeven nadere goedkeuring van het vergunningverlenend orgaan.
7. Het afvalwater dient in het bezinkbassin aan een bezinking te worden onderworpen zoals omschreven in de vergunningaanvraag van 5 oktober 1984, kenmerk U-8825, zodra in een steekmonster een zwevende-stofgehalte van meer dan het op grond van artikel 6, lid 1 onder b, voorgeschreven gemiddelde gehalte wordt aangetroffen.
8. De bezinkinrichting moet in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.

Artikel 5

1. Het na beëindiging van de berging van baggerspecie in het depot af te voeren hemelwater dient zodra dit mogelijk is, te worden bemonsterd en geanalyseerd, teneinde te bepalen of het hemelwater al dan niet ongezuiverd mag worden geloosd.

2. De wijze van bemonstering en analyse behoeven nadere goedkeuring van het vergunningverlenend orgaan.

Artikel 6

1. Het afvalwater moet voldoen aan de volgende eisen waarbij het gemiddelde wordt bepaald als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 6 opeenvolgende monsters, waarbij de 6 monsters niet noodzakelijkerwijs aaneengesloten behoeven te zijn genomen. In het geval het steekmonsters betreft, dient tussen 2 achtereenvolgende monsternameingen telkens tenminste 24 uur te zijn verstreken:
 - a. het gehalte aan bezinkbare bestanddelen, bepaald volgens NEN 3235, 4.4, in steekmonsters gemeten na 1 uur bezinken in een Imhoffglas van 1 liter, mag gemiddeld niet meer bedragen dan 0,3 ml per liter. Geen enkel steekmonster mag aan bezinkbare bestanddelen meer dan 0,5 ml per liter bevatten.
 - b. het gehalte aan onopgeloste bestanddelen, bepaald volgens NEN 3235, 4.2, mag voorshands gemiddeld niet meer bedragen dan 100 mg per liter. Geen enkel monster mag voorshands aan onopgeloste bestanddelen meer dan 250 mg per liter bevatten.
2. De vergunninghouder dient op eerste aanwijzing van het vergunningverlenend orgaan het gehalte aan zwevende stof in het te lozen effluent te beperken tot maximaal de in die aanwijzing genoemde waarden.

Artikel 7

1. Het in de bezinkinrichting behandelde afvalwater moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan debietmeting en bemonstering ter verzameling van een representatief effluentmonster.
2. Uiterlijk 1 maand na het verstrijken van elk kwartaal dient opgave te zijn gedaan aan het vergunningverlenend orgaan met afschrift aan het R.I.Z.A., van de volgende op het voorgaande kwartaal betrekking hebbende gegevens:
 - a. de per etmaal aangevoerde hoeveelheid baggerspecie in m^3 ;
 - b. de per etmaal geloosde hoeveelheid afvalwater in m^3 ;
 - c. het gehalte aan zwevende stof volgens NEN 3235, 4.2, van het onder b genoemde afvalwater;
 - d. het gehalte aan ammoniumverbindingen en organisch gebonden stikstof (bepaald volgens Kjeldahl NEN 3235, 4.2);
 - e. het chemisch zuurstofverbruik bepaald volgens NEN 3235, 5.3.
3. De wijze en frequentie van bemonsteren behoeven nadere goedkeuring van het vergunningverlenend orgaan.

Artikel 8

De vergunninghouder is verplicht alle redelijkerwijs mogelijke maatregelen te nemen teneinde te voorkomen dat het vergunningverlenend orgaan dan wel derden tengevolge van het gebruik van de vergunning schade lijden.

Artikel 9

De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene.

De vergunninghouder dient binnen 14 dagen nadat deze vergunning in werking is getreden de naam, het adres en het telefoonnummer van dege-
ne(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen, mede te delen aan
het vergunningverlenend orgaan.

Wijzigingen dienen onmiddellijk te worden gemeld.

Artikel 10

Voorgenomen wijzigingen, die tot gevolg zullen hebben dat de feitelijk-
ke situatie niet meer door de ten behoeve van de vergunningverlening
overgelegde beschrijvingen correct wordt weergegeven, moeten worden
gemeld aan het vergunningverlenend orgaan.

Artikel 11

1. Indien als gevolg van calamiteiten, onregelmatigheden of bijzondere
omstandigheden niet aan de ten behoeve van de kwaliteit van het te
lozen afvalwater gestelde voorschriften kan worden voldaan, dient
de vergunninghouder terstond maatregelen te treffen, teneinde een
nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende opper-
vlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.
 2. Van dergelijke calamiteiten, onregelmatigheden of bijzondere om-
standigheden dient de vergunninghouder zo spoedig mogelijk medede-
ling te doen aan het vergunningverlenend orgaan. De ter zake gege-
ven aanwijzingen dienen door de vergunninghouder stipt te worden
opgevolgd.
 3. Indien dit wordt gevraagd, moet de vergunninghouder betreffende het
voorval schriftelijk rapport uitbrengen aan het vergunningverlenend
orgaan met vermelding van de oorzaak, datum en tijd van aanvang en
beëindiging van het voorgevallene en de gevolgen ervan voor de kwa-
liteit van het geloosde afvalwater alsmede van de voorgenomen maat-
regelen ter voorkoming van herhaling.
- Afschrift van dit rapport dient te worden gezonden aan het R.I.Z.A.

Artikel 12

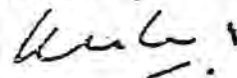
Van overdracht door de vergunninghouder van het lozingswerk aan
rechtsoptvolgers onder algemene of bijzondere titel, dient binnen 14
dagen na overdracht, mededeling te worden gedaan aan het vergunning-
verlenend orgaan.

's-Gravenhage, 7 oktober 1985

DE MINISTER VOORNOEMD,

w.g. N. Smit-Kroes

voor zittend afschrift
het hoofd Algemene Secretaris

H. Nijborg

- II. De aan de gemeente Rotterdam en aan de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat directie Zuid-Holland te Rotterdam) en hun rechtverkrijgenden, verder genoemd 'de vergunninghouder' verleende vergunning R 36774 d.d. 7 oktober 1985 tot het lozen op de Mississippihaven van afvalwater afkomstig van een baggerspeciedepot nabij de Maasvlakte (de grootschalige lokatie c.q. de Slufter) als volgt te wijzigen:

4. ARTIKELEN

aan artikel 1 wordt toegevoegd:

- d. 'baggerspecie': baggerspecie alsmede het bergen van aerob en anaerob gestabiliseerd zuiveringsslib afkomstig van communale zuiveringsinstallaties in de provincie Zuid-Holland voor zover dat zuiveringsslib niet in de slibverbrandingsinstallatie (SVI) te Dordrecht kan worden verbrand.
- e. 'SVI': de slibverbrandingsinstallatie voor het verbranden van communaal zuiveringsslib te Dordrecht met een capaciteit van 45.000 ton droge stof per jaar. De verwerkingscapaciteit zal in de periode 1997-2000 worden uitgebreid tot 75.000 ton per jaar.

aan artikel 2 wordt toegevoegd:

2. Het bergen van zuiveringsslib in de Slufter en de lozing als gevolg daarvan op de Mississippihaven dient uiterlijk 31 december 2000 te worden beëindigd dan wel zoveel eerder als de uitbreiding van de slibverbrandingsinstallatie te Dordrecht is gerealiseerd.

5. ONDERTEKENING.

DE MINISTER VOORNOEMD,
namens deze,
de directeur-generaal
van de Rijkswaterstaat,
voor deze,
het hoofd Integraal Waterbeleid,

getekend

ir M.A. Hofstra.